

Лісова А. А.,

*здобувач вищої освіти обліково-фінансового факультету,
Миколаївський національний аграрний університет,
м. Миколаїв, Україна*

Особливості інвестиційного фінансування об'єднаних територіальних громад

У сучасних умовах реформування територіальної організації влади відкриваються перспективи у досягненні нових можливостей щодо розвитку фінансування. Адже, досить часто об'єднання влади певних територіальних одиниць спонукає до пошуку джерел як самофінансування, так і фінансування інвестиційних проєктів.

Відповідно до «Стратегії сталого розвитку «Україна – 2020» метою політики у сфері децентралізації є відхід від централізованої моделі управління в державі, забезпечення спроможності місцевого самоврядування та побудова ефективної системи територіальної організації влади в Україні [1]. Забезпечення загальних потреб об'єднаних територіальних громад (далі – ОТГ) може бути здійснене кількома джерелами фінансування: бюджетне, кредитне та інвестиційне. Найширший характер має бюджетне фінансування, адже складає основну частку фінансових ресурсів. Однак лише за рахунок бюджетного фінансування неможливо повністю забезпечити економічне процвітання кожної громади. Тому ОТГ мають перспективу на досягнення грантових та інвестиційних проєктів щодо розробки стратегії розвитку.

Інвестиційні ресурси можуть забезпечити різні економічні агенти, зокрема, місцеві та центральні органи влади, приватні суб'єкти господарювання, фінансові установи та неурядові організації, а також іноземні держави і міжнародні фінансові організації. Завдяки активізації даних агентів у майбутньому може зрости кількість спроможних ОТГ.

Спроможні територіальні громади – територіальні громади сіл (селищ, міст), які в результаті добровільного об'єднання здатні самостійно або через відповідні органи місцевого самоврядування забезпечити належний рівень надання послуг, зокрема у сфері освіти, культури, охорони здоров'я, соціального захисту, житлово-комунального господарства, з урахуванням кадрових ресурсів, фінансового забезпечення та розвитку інфраструктури відповідної адміністративно-територіальної одиниці [2].

Закон України «Про добровільне об'єднання територіальних громад» надав змогу почати формувати спроможний базовий рівень місцевого самоврядування. З 2015 по 2018 роки в Україні створено 878 ОТГ. До складу цих ОТГ увійшли більше 4000 колишніх місцевих рад. Такі темпи міжмуніципальної консолідації міжнародні експерти визнають дуже високими [3]. Нові громади отримали ряд власних та делегованих повноважень, серед яких: залучення інвестицій та розвиток підприємництва, планування розвитку,

управління земельними ресурсами, розвиток міської інфраструктури, надання адміністративних послуг, тощо [4].

Ефективна робота інвестиційного процесу має ґрунтуватись на дослідженні джерел фінансування і вивченні їх особливостей. Основні позиції посідають нижче наведені джерела:

- державний фонд регіонального розвитку;
- субвенція із державного бюджету місцевим бюджетам на формування інфраструктури об'єднаних територіальних громад;
- субвенції із обласних бюджетів місцевим бюджетам на фінансування обласних конкурсів проєктів місцевого розвитку.

Запропоновані та подані на впровадження інвестиційні проєкти мають містити в собі декілька обов'язкових умов: відповідність пріоритетам, визначеним у Державній стратегії регіонального розвитку, стратегіях розвитку регіонів та планам заходів з їх реалізації затвердженої регіональної стратегії розвитку до 2020 року, затвердженого плану заходів з реалізації регіональної стратегії регіонального розвитку; впровадження інвестиційних програм як проєктів співробітництва територіальних громад на основі договору про співробітництво територіальних громад, внесений у реєстр договорів про співробітництво територіальних громад; підтримка добровільно об'єднаних територіальних громад [5].

У сучасній літературі сформувалась значна увага до проблеми залучення іноземних інвестицій і практично відсутні роботи, у яких порушуються проблеми вітчизняного інвестування, зокрема інвестування ОТГ. Для вирішення даного питання в подальшому необхідним є визначення нових механізмів залучення ресурсів, аналітичних досліджень та розробка доцільних проєктів на довгострокову перспективу.

Список використаних джерел:

1. Стратегія сталого розвитку — Україна-2020 від 12 січня 2015 р. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/5/2015#n10> (дата звернення: 10.11.2019).
2. Козіна В. Формування спроможних територіальних громад. Держслужбовець. 2015. № 5 URL: <https://i.factor.ua/ukr/journals/ds/2015/may/issue-5/article-7879.html> (дата звернення: 10.11.2019).
3. Моніторинг процесу децентралізації влади та реформування місцевого самоврядування 2018. URL: <https://decentralization.gov.ua/about> (дата звернення: 10.11.2019).
4. Концепція реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні від 1.04.2014 URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/333-2014-%D1%80#n8>. (дата звернення: 10.11.2019)
5. Державний фонд регіонально розвитку URL: <http://dfrr.minregion.gov.ua/region-news?NID=1810> (дата звернення: 10.11.2019).

Науковий керівник: **Мельник О. І.**, канд. екон. наук, доцент кафедри фінансів, банківської справи та страхування, Миколаївський національний аграрний університет, м. Миколаїв, Україна